

[Jørgen Jørgensen.]

naar de Herrer har noget særligt at gennemføre, skal det kunne kædes sammen med andre Ting, men naar der ligger Forslag om Støtte til forskellige Erhvervsgrupper, saa afvises det af de samme Partier med den Begrundelse, at en Sammenkædning finder man sig ikke i?

Vi ønsker Støtteforanstaltninger til Landbruget gennemført, om ikke just i samme Skikkelse som den, hvori Forslag forelaa paa et tidligere Tidspunkt, da Situationen var anderledes. Vi ønsker den Rentesænkning gennemført, som Landbokommisjonen havde stillet som Betingelse til Gennemførelse af Landbrugsforslagene, og vi ønsker den Støtte til de arbejdsløse, som er nødvendig for, at de skal kunne komme over denne Vinter paa en taalelig Maade, ikke alene af Hensyn til de arbejdsløse, men ogsaa af Hensyn til Kommunernes Økonomi, fordi det i høj Grad er et Spørgsmaal om at lægge Byrderne paa de rigtige Skuldre, om Hjælpen udbetales til de arbejdsløse som Kommunehjælp, eller den udbetales gennem de Krisekasser, som er oprettet netop med dette Formaal for Øje, for at den ekstra Hjælp, som derigennem skulde afholdes, kunde blive lagt paa Skuldre, som bedre var i Stand til at bære den end de Kommuner, der nu maa bære Udgifterne ved Kommunehjælpen.

Disse Foranstaltninger maa gennemføres. Dem ønsker vi gennemført, som vi har ønsket dem gennemført for en Maaned siden, og det Argument, hvormed man afviser Forhandlingerne herom, Sammenkædningen, kan ikke holde fra de samme Partiers Side, som selv for to Aar siden stillede nøjagtig det samme Krav om nøjagtig de samme Problemer, et Krav, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stærkt forsvarede den Gang.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erklærede efter Folketingsvalget, at Det konservative Folkeparti respekterede Valgets Udfald. (*Kristen Amby*: Det gjorde De ikke!). Maaske det ærede Medlem Hr. Kristen Amby ikke respekterede Valgets Udfald. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erklærede i hvert Fald, at han erkendte, at Regeringen havde Folkets Flertal bag sig, og at Det konservative Folkeparti var villigt til at indrette sig derefter. Jeg spørger: hvor er den Erkendelse? Paa hvilken Maade har den givet sig Udtryk i Vinterens og denne Sommers Forhandlinger? Deri, at det ærede Medlem har nægtet at være med til de Foranstaltninger,

som Folkets Flertal, det Flertal, der stod bag Regeringen, krævede.

Det ærede Medlem har ved enkelte Lejligheder, den Gang han var med i Samarbejdet, og da Venstre stod i Opposition til dette Samarbejde, sagt over for det ærede daværende Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at det ærede Medlem skulde huske paa, at Venstre ikke er Flertal mere. Jeg siger derfor til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som efter Valget erkendte, at Regeringen havde Flertallet af Befolkningen bag sig: nu er Tiden inde til at drage Konsekvensen af denne Udtalelse! Det ærede Medlem, der den Gang i manende Ord krævede Samarbejde mellem de forskellige Erhvervsgræne inden for Befolkningen, burde nu ikke alene sige dette i Ord, han burde i sine Handlinger medvirke til, at dette Samarbejde kunde komme i Stand.

Hvis vi vil yde et vægtigt Bidrag til Styrkelse af Folkestyret, af Parlamentarismen, kan vi ikke gøre noget nyttigere i Tiden end medvirke til at skabe de Resultater, som Forholdene nødvendiggør, Støtteforanstaltninger til Landbruget, til Haandværkere og handlende, til de arbejdsløse, der er ude i de allerstørste Vanskeligheder. Hvis der ligger Alvor bag de Ord, som er udtalt fra Venstre og Konservative om det ønskelige i at styrke og støtte Parlamentarismen, da kan de ikke gøre det bedre end ved at medvirke til, at der nu i den nærmeste Tid skabes positive Resultater til Støtte for de Grupper af Befolkningen, som er ude i de største Vanskeligheder.

Og jeg tror ikke, man slipper saa let om ved det som det ærede Medlem Hr. Brorsen ved at sige, at det er Regeringens Skyld det hele. Det, der nu vil kræves, naar den politiske Debat er forbi og Arbejdsdagen igen er inde, er dette, at Partierne bøjer sig mod hinanden, saaledes som Forfatningen nu engang nødvendiggør det, hvis Resultater skal naas. Det har vi været villige til i de Aar, der er gaaet, for at opnaa Resultater til Støtte for Erhvervslivet, og det er vi fremdeles villige til.

Vi vil yde vor Medvirken til, at der i den kommende Tid kan gennemføres de Støtteforanstaltninger, som er nødvendige til Landbruget, til Haandværkere og handlende, til arbejdsløse og andre, der kommer ud for Tidens store Vanskeligheder. Og vi vil søge at skabe det Samarbejde i Befolkningen, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saa smukt har talt om, men som han har vist saa ringe en Vilje til at deltage i.